KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 februari 2009

om offentliggörande av hänvisningen till standarden EN 3–8:2006 ”Handbrandsläckare – Del 8: Tilläggskrav till EN 3–7 för konstruktion, motstånd mot tryck och mekaniska provningar för behållare med högsta tillåtet tryck lika med eller lägre än 30 bar” i enlighet med direktiv 97/23/EG om tryckbärande anordningar

[delgivet med nr K(2009) 739]

(Text av betydelse för EES)

(2009/111/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/23/EG av 29 maj 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tryckbärande anordningar [1], särskilt artikel 6,

med beaktande av yttrandet från den ständiga kommitté som inrättats i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster [2], och

av följande skäl:

(1) I direktiv 97/23/EG föreskrivs att tryckbärande anordningar och aggregat endast får släppas ut på marknaden och tas i bruk om de inte utgör en risk för hälsa och säkerhet för människor och, i förekommande fall, husdjur och egendom när de installeras och underhålls på lämpligt sätt och används ändamålsenligt.

(2) Tryckbärande anordningar och aggregat förutsätts uppfylla de väsentliga krav som avses i artikel 3 i direktiv 97/23/EG om de överensstämmer med de nationella standarder som genomför de harmoniserade standarder vars referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(3) Sverige har i enlighet med artikel 6 i direktiv 97/23/EG framfört en formell invändning mot standarden EN 3–8:2006, som Europeiska standardiseringskommittén (CEN) antog den 2 november 2006 och till vilken någon hänvisning ännu inte har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(4) I sin formella invändning hänvisar Sverige till att det i avsnitt 5 i standarden EN 3–8:2006 inte specificeras vilka typer av material som ska användas och att avsnittet därför inte uppfyller de väsentliga kraven i punkt 4 i bilaga I till direktiv 97/23/EG.

(5) Eftersom det i avsnitt 5 i standarden EN 3–8:2006 föreskrivs att det anmälda organet ska bedöma materialet i varje enskilt fall (särskild utvärdering av materialet), krävs det inte nödvändigtvis att de typer av material som ska användas specificeras. Dessutom kan avsnitt 5 i standarden EN 3–8:2006, då det inte ges några konkreta tekniska specifikationer, inte medföra en förutsatt överensstämmelse med kraven i punkt 4 i bilaga I till direktiv 97/23/EG.

(6) Sverige anser vidare att det i avsnitt 6 i standarden EN 3–8:2006 saknas viktiga uppgifter som krävs för att uppfylla kraven i punkt 2.2.4 i bilaga I till direktiv 97/23/EG, till följd av att det inte ges någon materialspecifikation i avsnitt 5 i standarden.

(7) I punkt 2.2 i bilaga I till direktiv 97/23/EG beskrivs metoder för att säkerställa att den tryckbärande anordningen har den erforderliga hållfastheten, bl.a. en beräkningsmetod och en experimentell dimensioneringsmetod utan beräkningar. Den experimentella dimensioneringsmetoden bygger på ett provningsprogram i enlighet med punkt 2.2.4 a och b som omfattar en tryckprovning.

[1] EGT L 181, 9.7.1997, s. 1.
[2] EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

(8) I avsnitt 6 i standarden EN 3–8:2006 föreskrivs den experimentella dimensioneringsmetoden utan beräkningar. I enlighet med punkt 2.2.4 i bilaga I till direktiv 97/23/EG föreskrivs ett provningsprogram med flera provningar. Direktiv 97/23/EG utesluter inte särskild utvärdering av materialet som en metod för att bevisa att de använda materialen överensstämmer med materialspecifikationerna i punkt 4 i bilaga I när tillverkaren använder sig av den experimentella dimensioneringsmetoden. Eftersom avsnitt 5 i EN 3–8:2006 inte innehåller särskilda materialkrav måste tillverkaren av anordningen se till att de använda materialen uppfyller kraven i punkt 4 i bilaga I till direktivet. På grundval av detta skulle materialegenskaperna användas som en parameter vid tryckprovningen under provningsprogrammet inom ramen för den experimentella dimensioneringsmetoden, under överinseende av det anmälda organ som ansvarar för bedömningen av anordningens överensstämmelse.

(9) Sverige hänvisar vidare till att avsnitt 7.2.2 om svetsningsförfaranden i EN 3–8:2006 inte uppfyller kraven i punkt 3.1.2 i bilaga I till direktiv 97/23/EG eftersom avsnittet, förutom de förtecknade standarderna, innehåller en öppen hänvisning till andra erkända EN-standarder om svetsning.

(10) I punkt 3.1.2 i bilaga I till direktiv 97/23/EG anges kraven för permanenta förband. Hänvisningen i avsnitt 7.2.2 i standarden EN 3–8:2006 till att andra erkända standarder är godtagbara är inte en lämplig och tillräckligt konkret formulering för en standard som är avsedd att medföra en förutsatt överensstämmelse med kraven i direktiv 97/23/EG. I en harmoniserad standard som medför en förutsatt överensstämmelse med kraven i direktivet måste det anges konkreta tekniska specifikationer om konstruktion, tillverkning och provning, för att bistå tillverkarna och göra det möjligt att förutsätta att tryckbärande anordningar uppfyller de relevanta väsentliga kraven. Avsnitt 7.2.2 i EN 3–8:2006 innehåller dock flera konkreta hänvisningar till standarder som omfattar svetsningsspecifikationer. Avsnitt 7.2.2 bör visserligen förbättras, men det vore oproportionerligt att inte offentliggöra hänvisningarna till standarden av denna anledning.

(11) Slutligen anser Sverige att avsnitt 7.3.1 i standarden EN 3–8:2006, om spårbarhet för material som används i olika delar av tryckbärande anordningar, är inexakt, inte föreskriver specifika tekniska lösningar och därför inte kan medföra en förutsatt överensstämmelse med kraven i punkt 3.1.5 i bilaga I till direktiv 97/23/EG.

(12) Enligt punkt 3.1.5 (spårbarhet) i bilaga I till direktiv 97/23/EG krävs att relevanta tillvägagångssätt tillämpas för att på ett lämpligt sätt identifiera materialet i de delar som bidrar till den tryckbärande anordningens hållfasthet, från mottagandet, genom produktionen och ända till slutprovningen av den färdiga anordningen. Syftet med detta krav är att undvika tvivel om de materialspecifikationer som används för utrustningen. Tillverkarna kan använda sig av olika tillvägagångssätt, beroende på egenskaper och tillverkningsmetoder. Det anmälda organ som utför bedömningen av anordningens överensstämmelse måste i varje enskilt fall bedöma om dessa tillvägagångssätt uppfyller kraven i punkt 3.1.5 i bilaga I till direktivet. Avsnitt 7.3.1 bör visserligen förbättras, men det vore oproportionerligt att inte offentliggöra standardens referensnummer av denna anledning.

(13) Därför kommer kommissionen att uppmana CEN att inom tre år lägga fram en reviderad version av standarden EN 3–8:2006 som överensstämmer bättre med de väsentliga kraven i direktiv 97/23/EG. När detta uppdrag har slutförts och beroende på resultatet kan eventuella ytterligare beslut om den nuvarande versionen av standarden övervägas.

(14) Hänvisningen till standarden EN 3–8:2006 bör därför offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Hänvisningen till standarden EN 3–8:2006 ”Handbrandsläckare – Del 8: Tilläggskrav till EN 3–7 för konstruktion, motstånd mot tryck och mekaniska provningar för behållare med högsta tillåtet tryck lika med eller lägre än 30 bar” ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 februari 2009.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande